

Ziema 2013/2014

RVVĢ formātā #6

“RVVĢ formātā” redakcija:

Avīzes redaktore, dizains: Katrīna Pērkone

Vāka foto: Anete Nesaule

Korektors: Arnita Meinerte

Atbalstītājs: SIA “Apgāds Mantojums”

Rakstu autori: Marta Jurēviča, Jānis Halizovs, Eleonora Rieksta,
Anete Nesaule, Eleonora Beatrise Stabiņa, Mārcis Ošiņš, Katrīna Pērkone

Skolasbiedri,
prieks, ka esam beidzot satikušies! Ir pagājis
ievērojams laika posms, dažādu notikumu
pilns, tāpēc arī šajā numurā jūs sastapsieties ar
dažādām tēmām. Šoreiz mēs esam iznākuši ar citu
nosaukumu, proti, loga vietā RVVĢ ir pārtapis par
formātu – tieši šādu A4. Mēs vienkārši esam atkal
mazliet citādāki. Skatīties pa logu ir labi, bet šobrīd
vairāk realitātes un praktisku lietu. Nekas jau īsti
nav mainījies, vēl joprojām paliek tie paši mūžam
aktuālie skolēnu jautājumi – kas es esmu, kas gribu
būt, par ko es domāju, kas notiek pasaulē un tepat
skolā, man apkārt?
Lai runā raksti!
Gaišu, sirsnīgu, patiesu un priecīgu jums gada
nogali!

Katrina

Saturs

3 - 4 RVVĢ
Pašpārvalde

5 - 6 Ojāra Vācieša
konkurss

7 Tēvzemes nedēļa

8 Pārdomas par
latviešiem

9 Ziemas zemenes

10 Profesija -
stilists

11 - 12 Rīga 2014

12 - 13 Skolas dzīve

RVVĢ skolēnu pašpārvalde

Jaunais mācību gads jau rit pilnā sparā, tāpēc ir laiks beidzot atklāti iepazīstināt jūs ar Rīgas Valsts vācu ģimnāzijas skolēnu pašpārvaldi!

Jaunā SP tika ievēlēta līdz ar skolas prezidentu š.g. maijā.

Kas tad īsti ir skolēnu pašpārvalde?

Mēs esam bariņš aktīvu jauniešu, kuri iesaistās skolas dzīvē, lai to padarītu interesantāku un krāsaināku visiem RVVĢ "iedzīvotājiem".

Viens no galvenajiem un nozīmīgākajiem pašpārvaldes uzdevumiem ir nodrošināt komunikāciju starp skolēniem, skolotājiem un skolas vadību.

Priecē tas, ka šogad skolēnu pašpārvaldē iesaistījies krietns pulciņš jauniešu.

Kopumā skaits jau sniedzas pāri 20. Visiem aktīvākajiem pašpārvaldes biedriem ir kāds noteikts amats, taču arī pārējiem palīgiem ir nozīmīga loma pašpārvaldes realizācijā.

Teksts: Eleonora Rieksta
Foto: Niklāvs, Anete, Jekabs, Eleonora

Niklāvs Vētra 11.c
Skolēnu pašpārvaldes prezidents.

Atbildīgs, draudzīgs, kā arī lieliski saliedē pašpārvaldes kolektīvu, tāpēc mūsu SP (skolēnu pašpārvalde) ir

viena no nedaudzajām, kura var lepoties ar tik draudzīgu kolektīvu. Niklāvs ļoti labi komunicē ar visiem pašpārvaldes locekļiem, skolas biedriem, skolotājiem.

Anna Vecvagare 11.c
SP viceprezidente.

Niklāva labā roka. Nosvērta un apzinīga.

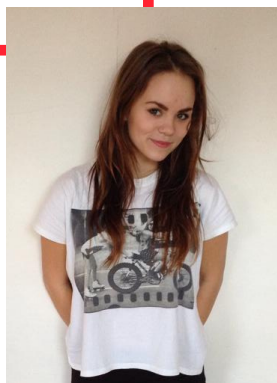

Paula Veidenbauma 10.a
Kultūras ministre.

Organizē kultūras pasākumus skolā. Atbildīga un ļoti centīga. Viņas veikumu varējām novērtēt pamatskolas diskotēkā „Hawaii”. Šajā gadā plāno sarīkot neaizmirstamu Ziemassvētku balli.

Eleonora Beatrise Stabiņa 11.a
SP viceprezidentes palīdzē

Radošais gariņš. Viņai labi padodas rotāšana, zīmēšana, mākslinieciskās lietas.

Ieva Meldere 11.d
Iekšlietu ministre.

Izpalīdzīga un ļoti atsaucīga. Vienmēr atbalsta visus pašpārvaldes locekļus.

Gluži kā otra Niklāva labā roka.

Luīze Lorence 8.a
Pamatskolas viceprezidente.

Aktīva, komunikabla, vienmēr gatava palīdzēt. Palīdz organizēt ar pamatskolu saistītus pasākumu, kā arī palīdz vidusskolas pasākumu veidošanā.

Ģirts Dobičīnaitis 11.a
Ārlietu ministrs.

Pārstāv mūsu skolēnu pašpārvaldi RSD (Rīgas skolēnu domē).

Arnolds Pukss 11.c
Finanšu ministrs.

Atbildīgs par visām naudas plūsmām SP. Pretimnākošs un apzinīgs.

Agnese Zvirbule 10.a
Sporta ministre.

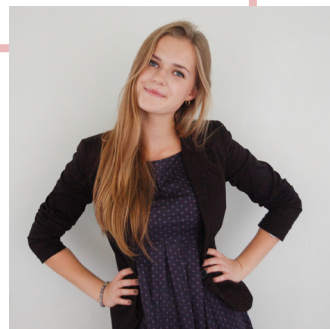
Atbildīga par sporta pasākumiem skolā. Jautra, aktīva, vienmēr gatava palīdzēt. Viņas veikumu varējām vērot futbola mačā (24.10.).

Roberts Folks 11.d
Ideju ministrs.

Viņam vienmēr ideja jebkura jomā.

Katrīna Pērkone 11.a
Skolas avīzes galvenā redaktore.
Katrīna ir mērķtiecīga un vienmēr zina, ko dara.

Patrīcija Dzērve 10.a

Viņai patīk uzturēt jautrību pašpārvaldes sapulcēs. Atsaucīga un centīga.

Eleonora Rieksta 8.b

Viena no jaunākajām SP, taču ļoti darbīga, izpalīdzīga un aktīva pašpārvaldē. Viņa ir apzinīga un atsaucīga pret visiem pašpārvaldes dalībniekiem.

Estere Masaļska 10.d

Estere ir apzinīga un uzņēmīga. Kaut arī viņa pašpārvaldē ir iesaistījusies salīdzinoši nesen, tomēr uzreiz ir redzams, ka Estere zina, uz ko ir parakstījusies.

Edgars Kolosovskis 11.a

Edgars ir izpalīdzīgs un ar labu humora izjūtu. Ar mūziku rada patīkamu atmosfēru SP sapulcēs.

Alise Jīrgensone 10.a

Pašpārvaldes izpalīdzīgā roka.

Vienmēr gatava palīdzēt gan ar idejām, gan ar darbiem. Alise ir mīļa un smaidīga, bet viņu labāk nekaitināt.

Mārcis Ošiņš 11.a

Mārcis ir viens no retajiem racionālajiem un saprātīgajiem SP locekļiem, kuru nav daudz. Viņš spēj no nevajadzīgo ideju kaudzītes atlasīt vissaprātīgākās un vislabākās idejas.

Annija Ošeniece 10.a

Annija ir pretimnākoša un ļoti smaidīga kā saules stariņš. Jaunām idejām bagāta un vienmēr spēs pašpārvaldes idejas papildināt ar savām.

Rainers Piliņš 11.d

Raineram patīk runāt, tieši tāpēc viņš ir lielisks diskotēku vadītājs un jautrības uzturētājs. Taču viņš ir arī ļoti izpalīdzīgs un atbildīgs.

Teksts: Marta Jurēviča

„Ojārs Vācietis – mūsējais”

30.oktobris. Rudens brīvlaiks. Iespēja izgulēties, sēdēt mājās, nedarīt neko...Bet tieši 30.oktobrī, kas bija viena no Ojāra Vācieša jubilejas mēneša pēdējām dienām, mūsu skolā norisinājās konkurss valsts ģimnāziju audzēkņiem „O. Vācietis - mūsējais”. Tieši tāpēc kaut kur ap 20, 30 entuziastu, skolotāju mudinātu vai pašu par sevi aktīvu un radošu skolēnu, devās no tuvākām vai tālākām vietām uz Rīgas Valsts vācu ģimnāziju, lai ļautos O.Vācieša iedvesmai. Konkurss noritēja četrās jomās – runātāju, rakstītāju, gleznotāju un mūziķu. Runātāju uzdevums bija gluži kā oratoriem daļi norunāt kādu jau iepriekš sagatavotu Ojāra Vācieša dzejoli. Rakstītāji konkursā iedalījās vēl trijās grupās – vācu, angļu un krievu. Dalībnieku mērķis bija divu stundu laikā atdzejojot Vācieša dzejoli „....?” no latviešu valodas uz kādu no attiecīgajām valodām, cenšoties pateikt visu to pašu, ko pats dzejnieks, tikai citā valodā. Gleznotāji turklāt lika lietā savu radošumu, lai O.Vācieša dzeju attēlotu uz papīra gleznas veidā. Zīmēšana ir viens no

daudzajiem mākslas veidiem, kurā arī pats Vācietis izpaudās. Un, kā jau nojaušams, vismuzikālākā konkursa daļa bija jauno, talantīgo dziedoņu un mūziķu uzstāšanās, kurā katrs no viņiem pa vienam vai arī kopā ar mazu grupiņu izdziedāja un izspēlēja kādu no O.Vācieša dzejoļiem.

„Manuprāt, tas bija ļoti interesanti, man prieks, ka tas notika tieši mūsu skolā, ka to organizēja RVVĢ! Šis konkurss mudina attīsties tālāk! Ir prieks, ka tika izrādīta tik liela cieņa O.Vācietim, ka viņš tika tā novērtēts. Bija interesanti, ka mēs tur bijām no visas Latvijas, bija laba atmosfēra, un galvenais nebija uzvarēt. Šis konkurss vairāk parādīja to, kāds bija Vācietis,” tā par šo notikumu 11.a klases skolniece Alise Kaņepa - viena no „gleznotājām”. Arī man šķiet, ka tas bija viens no netipiskākajiem un interesantākajiem pēdējā laika konkursiem, un ceru, ka tāpat domā arī pārējie dalībnieki no visām Latvijas malām : Dobeles, Alūksnes...un, protams, RVVĢ!

Dzejoļu konkursa laureāti

Ne ko es pārdevu,
ne ko es pirku -
es pēc vārdiem
nācu uz tirgu.

Pēc puķu vārdiem.
pēc skaņu vārdiem,
pēc zāļu vārdiem
pēc cilvēkvārdiem.

Par daudz sāka dārdēt
kā iela -
bet es ar vārdiem
negribu spēlēties.

Vārds - tas ir svētums,
gadsimtu pienests,
Vārds ir retums,
vārds - visuvienīgais.

Tirgū - viss valīgi,
valodas - raiti,
vārdi sprūk valā
no visām saitēm.

Uzstājies, kaulējies
vai skaļi domā -
vārds spīd saulē
kā priecīgs tomāts.

Uzstājies, kaulējies,
no Cēsīm, no Nīcas -
pa vārdam no saules,
no mēnesnīcas.

No tirgus dienas,
no tirgus smārdiem
es mājās brienu
pārpilns ar vārdiem.

Tik ļoti pārpilns,
ka - ej vai sūdzies, -
bet gribas vārpoties
kā jaunam rudzim.

/Ojārs Vācietis

Ich habe nichts verkauft
Und gar nichts gekauft -
Nur wegen Wörter
Kam ich zu Markten.

Wegen Wörter der Blumen,
Wegen Wörter der Wurzeln,
Wegen Wörter der Gräßer,
Wegen Wörter der Menschen.

Zu viel wie ne Straße
hat angefangen zu donnern
die Zunge,
Aber trotzdem mit Wörter
Will ich nich spielen.

Ein Wort ist eine Heiligkeit,
Von Jahrhunderten zugeteilt,
Ein Wort ist eine Seltenheit,
Ein Wort, das einzig' scheint.

Im Markt ist alles lax,
Das Gespräch ist ja rasch,
Die Worter fluchten bloss
Von allen Leinen los.

Trefe auf, handle auch
Oder denk mal lautbar laut,
Das Wort glänzt dort in Sonne
So wie' ne Tomate in Wohne.

Trete auf, mach Handeln auf
Von Cēsis und von Nīca auch -
Mit einem Wort aus Sonne,
Mit einem aus der Mondscheins
Scholle

Vom Tag des Marktes,
Vom Geruch des Handels
Wohl nach Hause stampfe ich,
Und voll mit Wortern bin nun ich.

So übevoll und erfüllt in sich,
dass - gehe oder beschwere dich, -
aber will ich nur in Ahren treiben
wie ein junger Roggen weiter.

tulkoja Marta Jurēviča 11.a

Weder verkaufte ich was
noch kaufte ich was -
suchend nach Worten
kam ich zum Marktplatz.

Nach Worten der Blumen
Nach Worten der Wurzeln,
Nach Worten der Gemüse,
Nach menschlichen Grüßen.

Nun begann
wie eine Straße
die Zunge zu gvollem,
doch bin ich hier nicht,
um mit Worten zu spielen.

Ein Wort ist die Heiligkeit
von Jahren gebracht,
ein Wort ist eine Seltenheit -
die einzige Macht.

Im Markt ist es locker,
die Sprache läuft fließend,
die Worten entflahzen
aus allen Bändern.

Sie nicht so leise,
machte um was!
Denke auch laut,
wenn du nur Lust hast.

Wie eine heitere
Tomate
scheint das Wort
in der Sonne.

Aus Cēsis aus Nīca,
wo seid ihr daheim,
kommen ein Paar Worten,
aus der Sonne und Monderschein.

Nach dem Tag in dem Markt-
so voll mit Gerüchen,
nach Hause stampf ich
übevoll mit Worten.

So unbeschreiblich übesvoll,
ich könnte mich beschweren,
doch in Ahren schiessen will ich noch
Wie ein Feld von jungen Roggen.

tulkoja Mārcis Ošiņš 11.a

Kas pagājis, nav aizgājis

Teksts: Katrīna Pērkone

Foto: "Diena"

Tēvzemes nedēļa

15. novembrī Tēvzemes nedēļas ietvaros par godu Latvijas 95 gadu dzimšanas dienai mūsu skolā norisinājās tradicionālais konkurss "Dziesma manai Latvijai". Arī šogad 10. – 12. klašu skolēni nopietni bija ķērušies klāt priekšnesumu izveidei un brīžiem demonstrēja tik tiešām izcilus un emocionālus priekšnesumus. Todien skolā bija jūtama īpaša gaisotne, gaisā virmoja patriotisms un svinīgums, kas mijās ar spilgtām emocijām un satraukumu. Emociju bija tiešām daudz, un bija arī asaras. To apstiprināja arī viesi no Hanoveres, kuriem bija iespēja ielūkoties mūsu

skolas dzīvē tieši todien. Vācu viesi atzinās, ka esot bijuši pārsteigti par mūsu svētku atzīmēšanas aktivitāti, jo viņu valstī nekas tamlīdzīgs tādā līmenī nenotiekot.

Konkursā "Dziesma manai Latvijai" tika nominētas trīs pirmās vietas katrā klašu grupā: 10.b klase ar dziesmu "Dvēseles dziesma", 11.a klase ar dziesmu "Mīlestības dziesma", 12.a klase ar dziesmu "Daugaviņa".

Savukārt literātu konkursā "Manai Latvijai", kurā piedalījās visi 10.-12. kl. RVVĢ skolēni, arī tika nominētas pirmās trīs vietas: 1. vieta Linda Valkovska 11.c klase, 2. vieta Paula Kristiāna Veidenbauma 10.a klase;

3. vieta Alise Kaņepa 11.a klase.

Tu esi Latvija!

Vai Tu esi Latvija? Dzirdi? Mosties! Mosties!

Vai kāds vēl tic, ka ap viņu ir Latvija? Muļķības, man jāsaka! Tā ir tikai zeme un koki, koki un zeme, ak, un upes. Tās sūnas ap vecvecāku mājas sliekšni, rasas lāses uz tikko modušās saulgriezies zieda. Ko tās tev saka? Vai tās apgalvo, ka aug tikai šeit, ka var augt tikai šeit? Vai tās ir daļa Latvijas? Vai varbūt kāda krauja tev čukstējusi, ka tā tiešām ir Latvija? Bet tur, visa vidū, stāvi tu pats, tu sauc: „Latvija, vai tā esi tu?” Tev atbild: „Esi tu...Tu...U...” Šķiet, atbalss tev aizslīd gar ausīm tikpat viegli kā brāzma, kas rodas, noliekot papīra lapu uz galda. Tu atkal ej saulē un ēnā, meklē to.

Bet vai tu saprastu, ja teiktu tev tā - tu ej pa savu ierasto taku, ziemas salā ap tevi vizuļo viss ceļš, tevi pavada tikai tevis paša dvaša, kas izspraukusies starp to niecīgo šalles un cepures atstatumu. Sals tev ir atņēmis ne tikai silto mājupceļu, bet arī pēdējo cerību sausam uzkāpt uz savas mājas sliekšņa, jo ap tevi sagriežas pasaule, pēc brīža tu jau guli saltajā kupenā. Pirms ar smagu nopūtu tu izrausies no tās, tu, iespējams, vaino Latviju, bet tā nemaz nav kāda cita vaina vai guvums. Tu pats esi tas, kas ir ap tevi, sava mājvieta un Latvija. Tikai tavi sviedri vai asinis ir tas, ko pieņem par apkārtnes pārmaiņu samaksu.

Kā tu raudzīsies uz Latviju, tādu skatienu saņemsi pretimnākot, tā atspoguļo tevi. Nemeklē apkārt, atrodies pats! Tu esi Latvija!

/Linda Valkovska 11.c

Kā no šīs pasaules

Emociju plūdums, skaisti svētki, skanīgas dziesmas un gaismotās debesis ir pagājušas, svētki nosvinēti, un Latvijas mēnesis novembris jau ir aiz muguras. Tomēr apziņai par mūsu nacionālo vērtību un identitāti jāpaliek arī turpmāk mūsos, jo svētki ir tikai atgādinājums, kas paceļ mazliet augstāk par zemi. Vai Tu vari atbildēt, kas esi Tu – latvieti?

Interesanti, ka, cenšoties atbildēt uz jautājumu „Kas ir latvieši?”, teju uzreiz prātā nāk tieši latviešu pašironiskais humors un satīra. Sākot ar aizmirstajiem, pēc skata sen publicētajiem [“Balto tēvu tekstiem”](#), par „viediem vīriem ar garām bārdām”, kam patīk koklēt un kam dzimst sērdienīši, beidzot ar mūsdienās arī ārzemnieku vidū pārsteidzošu popularitāti ieguvušajiem [“Latvian jokes”](#) jeb latviešu jokiem, kā galvenie temati ir latviešu mīlestība pret kartupeļiem un samierināšanās ar sūro dzīvi.

Saprotams, joki, lai arī tajos ir daļa patiesības, nav uztverami nopietni vai kā sabiedrības spogulis. Jācer, ka tie nerada ārzemniekiem pārlietu deformētu priekšstatu par mūsdienu latviešu tautu. Taču kādu iespaidu latvieši, jokus liekot pie malas, īsti ir radījuši par šo ziemeļniecisko zemi un tās iedzīvotājiem?

Stāsts jāsāk ar to, kā veidojās un laika gaitā mainījās mans redzējums uz latviešiem un to attiecībām ar citām tautām. Vēl atminos pelēcīgo noskaņu un tukšuma sajūtu pagājušā gada 18. novembrī, kad ierastās svētku atzīmēšanas un salūta vērošanas vietā sēdēju, aizvadīdams kārtējo vientulīgo svētdienas vakaru internātā Favoritenštrāsē 15, Vīnē. Atskatoties atpakaļ, secinu, ka, lai novērtētu citus latviešus blakus un Latvijas zemi zem kājām, reizēm vajadzīgs uz brīdi distancēties un pavadīt kaut pāris mēnešu kur citur. Sajūta, gaidot lidostā pie vārtiem ar *der Standard* rokā un pēkšņi saklausot arvien vairāk sarunu latviešu mēlē, ir grūti salīdzināma ar ko citu. Tā mudina tvert pēc tā, kas agrāk šķitis tik pašsaprotams un pierasts.

Uz brīdi atmetot sentimentālo un atskatoties uz pieredzi ar ārzemniekiem, atmiņā ataust sarunas ar visdažādākajām personībām no Eiropas, ASV un Āzijas zemēm, kas par latviešiem zināja maz vai praktiski neko. Pirmais, kas tiek pamanīts, nonākot saskarsmē ar latviešiem, parasti ir īpatnējā valoda un tās skanējums. Kāds puisis no Čehijas, kuru latviešu valoda patiesi uzjautrināja, centās atrast vārdu, kas visprecīzāk atspoguļotu šo skaņu. Rezultātā viņš nonāca pie jaunvārda „labdis”, kas, citējot latviski, nozīmē “visu un jebko”. Salīdzinājumi ir bijuši visdažādākie, taču lielākoties latviešu valodai tiek piedēvēta īpašība „kā no citas pasaules”.

Neesmu pārliecināts, ka es to spētu apgalvot par latviešu valodu vai mūsu tautu. Par spīti mūsu tautas unikālajai kultūrai un vēsturei, latviešu mentalitāte un īpatnības savā būtībā tik krasi neatšķiras no daudzām citām tautām raksturīgajām. Latvietis spēj adaptēties jaunai videi, citai kultūrai, labi sadzīvojot ar dažādiem temperamentiem. Tomēr ir vērtības, kas latviešus vieno un padara par tik kopīgu un vienotu tautu līdz pat mūsdienām.

Vēsturiski mums ir bijis samezglots un neparasts liktenis, latviešus saliedējušas daudzās grūtības, kas kopīgiem spēkiem pārvarētas, un cīņas, kas kopīgiem spēkiem izcīnītas. Tieši šos faktorus saredzu kā galvenos latviešu mentalitātes un raksturu formētājus. Pirms laika publiskajā telpā parādījās doma (diemžēl nespēju atsaukties uz autoru) par to, ka katrs Latvijā dzīvojošs latvietis savā ziņā var lepoties ar zināmu izturību un rakstura spēku. Es šai domai piekřitu un vēlos pievienot, ka latvieši var lepoties arī ar sava veida unikālu pieredzi, krāšņām tradīcijām un spēju rast kopības sajūtu. Tieši šie aspekti rada manī lepnumu piederēt tik intriģējošai un savdabīgai nācijai.

Atgriežoties pie tēmas par valodu, der minēt tās ārkārtīgo nozīmīgumu un ietekmi uz latviešu identitāti. Tieši tā mūs atšķir no citiem. Kamēr vien būs latviešu valoda, būs arī latvieši, tādēļ no visa tieši tā ir pelnījusi visnedalītāko uzmanību un visrūpīgāko sargāšanu. Par spīti tās neapstrīdamajam piesārņojumam ar dažādākajiem aizguvumiem no citām valodām, latviešu mēle ir bagāta un plaša. Uz mūsu sirdsapziņām gulstas tās turpināšana un uzraudzība – katram atliek vien sniegt savu ieguldījumu, lai neļautu šādai vērtībai izbalēt un aiziet zudībā.

Es nespēju paredzēt, kāds liktenis latviešus varētu sagaidīt tuvākajos 50 vai pat 10 gados. Taču izjūtu atbildības sajūtu un arī vēlmi būt noturīgam un stabilam latviešu tautas posmam, kā arī vismaz par kriptiņu censties celt mūsu vārdu. Un ticu, ka, tiecoties uz šādiem mērķiem, latvieši būs un paliks spēcīgi, sīkstī, izturīgi un nezaudēs mugurkaulu.

Ziemassvētku zeme

Teksts, foto: Jānis Haļizovs

izmanto smilšu kūku cepšanai) vai kārtīgu dārza lāpstu.

Pēc lielajām pūlēm vari apskatīt savu veikumu. Tagad savam stādiņam atliek vien piedāvāt jaunas mājas, proti, tev tas jāiestāda podiņā ar zemi, jānovieto uz palodzes istabā. Visnesāpīgākais variants ir stādīt tās pašas dobes zemē, kurā stādiņš audzis. Ja vēlies rīkoties gudrāk, tad vari pagatavot dārza komposta un kūdras substrāta maisījumu attiecībā 2:1. Godīgi sakot, man labāk patīk pirmais variants. Ja sākam domāt par podiņiem, tad šeit gan katram sava teikšana. Vienīgi jāpatur prātā, ka podiņam jābūt tik lielam, lai tajā var viegli ievietot pašu stādiņu.

Tagad atliek stādiņu novietot uz palodzes, laistīt un gaidīt ziedus. Zemes pārsvarā zied baltas krāsas ziediem, kurus vajadzētu apputeksnēt pašu rokām. Tas nav grūti.

Labākais variants ir kameņu strops, jo kamene ir uzskatāma par labāko apputeksnētāju, bet mājās es tādu negribētu turēt vis. Labāk iztikt ar mīkstu saru otiņu un dažas reizes dienā ziedu vidūcūs pabīkstīt ar otiņu. Ziedēšanas laikā pārtrauc aktīvi laistīt un reizi dienā aprasini lapas.

Optimāla temperatūra augšanai ir 17-25 °C. Zemes aug un nogatavojas samērā ātri. Augšanas temps, protams, atkarīgs no šķirnes īpašībām un audzēšanas apstākļiem. Šādā veidā vari audzēt dažas citas dārza ogas, piemēram, šoruden skolā esam apēduši pirmo zemeņu ražu jau oktobrī! Novēlu sagaidīt ziemu ar gardām un veselīgām pašmāju audzētām ogām!

Pats vērtīgākais dabas veidojums ir vesels cilvēks. [T. Kārlails]

Veseli un skaisti gribam būt katru dienu, bet vienmēr nesam gan – vai ne? Šodien iepazīstināšu ar praktisku un labu veidu, kā saglabāt savu veselību un saprātu kritiskos dzīves momentos!

Vecmāmiņa mums ieteiktu kājās aut kārtīgas vilnas zeķes un ēst ķiplokus, protams, nēsāt siltu cepurīti un ārā nerunāt, cimdīņus nēsāt, nebučoties caurvējā. Piekrtu vecmāmiņai, bet sētā Viņa Augstība – XXI gadsimts.

Nāku klajā ar vasaras svinēšanu ziemā – uzlabo omu, gremošanas sistēmas darbību, sejas ādas tonusu, stiprina gara spēku un atbrīvo no visa liekā! Kā tad svinēt? Ēdot zemes! Pašsaprotami, ka pašu audzētās.

Zemes Ziemassvētkos, pašu audzētas – garšīgi. Svaigas, svaigas ar cukuru, mazāk svaigas ar piparmētrām, pilnīgai ekstāzei var naškoties ar zemenēm putukrējuma... mmm... Īsta tauku bumba! Kā tikt pie zemenēm? Vienkārši, dodies pie dabas, aizbrauc uz laukiem un lūdz kādu brīdi uzkavēties pie zemeņu dobes. Pašlaik zemeņu dobes ir ļoti raibas, varēsi saskatīt brūnas, dzeltenas, zaļas un sarkanas lapas. Tev jāatrod kāds stādiņš ar vairākām skaisti zaļām lapiņām.

Visi, kuri uzskata, ka rakņāties zemē ir nevajadzīgi un pretīgi, drīkst uzvilkt cimdīņus, bet ne jau tos, kuri rotāti ar perlamutra pērlītēm, ūdeles vilniņu un apšūti ar zeltītu diedziņu, bet vienkāršus dārza cimdus vai kādu kārtīgu gumijas cimdu pāri.

Nekautrējoties no citu divdomīgajiem skatieniem, ar abām rokām droši roc ārā stādiņu. Lai būtu vieglāk, vari talkā ņemt mazu lāpstiņu (tādas, kuras mazi bērni

Darbs ar rezultātu - "konfekte"

Šajā numurā iepazīsimies ar stilista profesiju. Lai vairāk uzzinātu par šo profesiju, mēs viesojāmies Galleria Riga studijā pie Anitas Altmanes - vadošās stilistes Latvijā. Viņa mūs labprāt uzņēma un dalījās savā pieredzē.

Kā Jūs skaidrotu, kas ir stilists?

Stilists ir ļoti daudzšķautņaina profesija. Tā nav ne maize, ne elektrība, ne ūdens, bet gan svaigs gaiss. Mēs stumdām mākoņus, tirgojam svaigu gaisu, radām un tiražējam ilūzijas. Būtībā viss sākas ar ideju, un tad tas tiek īstenots. Manuprāt, tas ir kaut kas ēterisks un materializējas dažādos aspektos.

Kādas ir stilista iespējas?

Pirmkārt, stilists var ģērbt privātus klientus, otrkārt, skatuves, modes un TV cilvēkus. Pēc tam ir dažādas sfēras, piemēram, modes bilde, vāka foto, kur rezultāts ir nodrukāta bilde. Stilisti veido arī reklāmas un veic dažādus vizuālos noformējumus. Ja padodas rakstīšana, var būt arī modes redaktors kādā žurnālā. Stilists var arī iepirkt preces noteiktiem veikalu tīkliem un zīmoliem. Tagad jaunums Latvijā ir arī "Private shopping", kur stilists kopā ar klientu izveido tēlu un pēc tam kopīgi dodas uz veikaliem iegādāties nepieciešamo.

Kur Jūs mācījāties, pirms kļūvāt par stilistu?

Bērnībā es mācījos gan mūzikas, gan mākslas skolā, gan arī dejoju un biju ļoti noslogota, bet tas ir ielicis labus pamatus. Tieši par stilistu es neesmu mācījusies, bet es gleznoju un mācījos Lietišķās mākslas koledžā modes dizainu 5 gadus, kā arī studēju Latvijas Mākslas akadēmijā modes dizainu un ieguvu maģistra grādu (4 gadi bakalaura grāda studijās un 2 gadi maģistrantūrā). Bet jau pirmajā kursā es gribēju piestrādāt un pieelnīties tieši savā nozarē, tad arī sāku žurnālā "Pastaiga" kā asistente, līdz kļuva par modes redaktori.

Kādam ir jābūt stilistam?

Stilistam ir jābūt radošam un komunikablam, ar kreatīvu domāšanu, iniciatīvu, pašizliedzību un plašu redzesloku. Jāmāk visu sarunāt, atrast un rast kompromisus. Ja arī cilvēks nav tik ļoti talantīgs, ļoti daudz var panākt ar lielām darba spējām, arī to savā ziņā varētu saukt par talantu. Es lasīju Gledvela Malkolma grāmatu "Talanta kods", tur aprakstīts, kā no nekā var sasniegt virsotni un cik ilgu laiku tas prasa. Tās bija aptuveni 10'000 stundas, kas ir aptuveni 10 gadi. Kā arī bija pieminēts, ka paši talantīgākie parasti nerasniedz virsotni, kas ir visai paradoksāli, un tas parasti ir tikai sadzīvisko nebūšanu dēļ.

Vai stilists ir individuāls vai komandas darbs?

Pavisam noteikti tas ir komandas darbs.

Vienmēr notiek sadarbība, viss sākas ar uzdevuma devēju, tālāk ir pasūtītājs, un, lai ideju īstenotu, stilistam ir asistents un komanda: fotogrāfs, frizieris, vizāžists, scenogrāfs, dj...

Kādas ir darba iespējas stilistam Latvijā?

Stilists vienmēr ir ļoti nepieciešama profesija. Darba tirgus Latvijā nav ļoti plašs, līdz ar to stilistu nav daudz, bet esošie ir nosegmentējušies konkrētās sfērās. Arī

katrai izdevniecībai vienmēr ir savs stilistu pulks. Tā kā darba tirgus ir pietiekami blīvs, lai iekļūtu aprītē, ir vienkārši jāsāk darīt.

Visam labajam vienmēr ir arī ēnas puses, vai tādas ir arī stilista ikdienā?

No malas tā izskatās kārdinoša un viegla profesija, kas saistīta ar visu skaisto, dienas beigās tā, protams, ir, jo viss saliekas kopā kā puzzles gabaliņi, bet pamatā tas ir fiziski smags darbs. Viss ir jāizdomā, jāsaplāno, jāatrod, jāsakārto, vienmēr jākomunicē ar daudziem cilvēkiem, jābūt sociāli aktīvam un jābūt informētam par visu jauno. Mīnuss ir tas, ka nav brīvdienu, mēs strādājam arī tad, kad citiem ir svētki. Telefons vienmēr strādā, taču to visu kompensē tas, ka pašam patīk. Šī ir arī dinamiska un progresējoša profesija, to var darīt līdz mūža beigām, un nekad nav garlaicīgi.

Ko var darīt skolas laikā, ja vēlas kļūt par stilistu?

Noteikti ir jāsāk praktiski darīt, piemēram, asistēt kādam, kā arī online platforma mūsdienās ir ļoti plaša, var rakstīt, fotografēt. Galvenais ir interesēties. Papildus var apgūt kompozicionālos principus un krāsas.

Kā var zināt, vai tas ir tas īstais virziens?

To vienkārši var just, uz kuru pusi nes, kam jāattīstās, tas attīstīsies un saliksies harmoniski, būs 101 iemesls, lai īstās durvis pavērtos.

Intervēja: Katrīna un Anete
Teksts, foto: Anete Nesaule

Teksts: Katrīna Pērkone

Foto: riga.lv

Tuvojoties 2013. gada nogalei, straujiem soļiem aiz apvāršņa parādās ilgi gaidītais un solītais 2014. gads, kas Rīgai paredz īpašu godu Eiropas kultūrā. Rīga 2014 – Eiropas kultūras galvaspilsēta.

Eiropas kultūras galvaspilsētu programma sākotnēji tika dēvēta par Eiropas kultūras pilsētas programmu, kuras pamatlicēja 1983. gadā bija Grieķijas kultūras ministre Melina Merkuri. Kad 1985. gadā programma īstenojās, par tās pirmo dalībpiļsētu, bez šaubām, kļuva Atēnas. Programma tika īstenota ar mērķi pievērst lielāku uzmanību kultūrai, nevis tikai politikai un ekonomikai, kā arī veicināt Eiropas tautu tuvināšanos ar Eiropas dalībvalstu kultūras popularizēšanas palīdzību.

Šogad klajā ar savu vērienīgo kultūras gadu nāks Rīga, taču šis tituls tiks dalīts ar otro EKG Zviedrijā - Ūmeo. Atlases konkurss Latvijā norisinājās jau 2006. gadā, kur divu gadu laikā Latvijas pilsētas varēja pieteikt savu kandidatūru. Tika izvirzītas 4 pilsētas - Cēsis, Liepāja, Jūrmala un Rīga. 2009. gadā tika pieņemts lēmums par RKG titula piešķiršanu Rīgai.

Kāpēc tieši Rīga? Pirmkārt, uzmanība tiek vērsta uz arhitektūru, kurai var pieskaitīt Vecrīgu, izcilo jūgenstilu un koka arhitektūru. Patiesībā atbilde nav nekur tālu jāmeklē, jo ir zināms, ka Rīgai tomēr piemīt šarms un pievelkošs spēks, ne velti tā tiek dēvēta par mazo Parīzi. Tomēr nevajadzētu koncentrēties uz šo teicienu, paliksim pie kaut kā oriģinālāka - Rīgas. Šajā pilsētā, gadiem ejot, tika mantota multikulturāla vide, pateicoties šeit agrāk vienkopus mītošajiem dažādu tautību ļaudīm. Šāda dažādība atspoguļojās vācu filozofijas attīstībā caur G. Herderu un I. Kantu. Rīgā dzīvoja kino ģēnijs R. Ezenšteins, filozofs J. Berlins, kā arī par patvērumu kalpoja operas dižgaram R. Vāgneram u.c. ievērojamiem Eiropas kultūras pārstāvjiem. Ko tad slēpj šis daudzsoļšais tituls? Rīgas iedzīvotāji noteikti ir manījuši dažādus brīnumus un pasākumus jau šogad. Vasaras jaunatklātie un iemīļotie Rīgas radošie kvartāli, bez kuru apmeklējumiem nebūtu vairs iedomājama vasara, novatīvā konstrukcija Esplanādē, kas novietota tieši Raiņa acu līmenī u.c. Un ko gan par to teiktu Rainis? Tieši literatūras tēma ir tā,

RĪGA | 2014

kas atklās Rīga 2014 ar izstādi “Grāmata.1514-2014” un dzīvo grāmatu ķēdi, kurā piedalīties varēs jebkurš interesents. Jau šogad tika veidota akcija “Tautas grāmatu plaukts”, kur katrs vismaz 16 gadus vecs Latvijas iedzīvotājs vai viesis varēja nodot vienu savu īpašo grāmatu, ierakstot tajā kādu īpašu teikumu vai stāstu. Turpinot tēmu par tautas paliekošajām vērtībām, tiek veidots īpašs muzejs “Līkneļietu muzejs”. Šie pasākumi apstiprina to, ka kultūru patiesībā veidojam mēs visi kopā un katrs atsevišķi. Rīga 2014 ir lielisks veids, kā padarīt kultūru pieejamāku katram, tai kļūstot

kā skābeklim, plūstot mums visapkārt. Ieelposim to dziļāk un rūpēsimies par tās esamību, nemaz nerunājot par tās piesārņošanu..

Šie pasākumi nebūt nav vienīgie, kas paredz plašu sabiedrības iesaistīšanos. Šāda veida pasākumi mūs caurvīs visu nākamo gadu un mudinās paskatīties tikai mazliet augstāk par asfaltu, jo tālu jāmeklē nebūs. Jau šogad aktīvākajiem Rīgas iedzīvotājiem bija iespēja pielikt roku projektu tapšanā, piedaloties brīvprātīgo misijās. Pieteikties iespējams mājaslapā piedalies.riga2014.org.

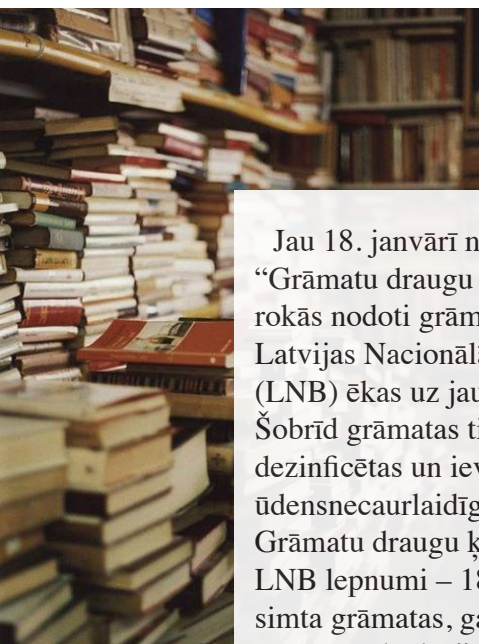
Par vienu no centrālajiem pasākumiem 2014. gadā var minēt Pasaules koru olimpiādi, kurā piedalīsies kori no 90 dažādām pasaules valstīm. Kārtējo reizi Rīga vienos vairākus tūkstošus dziedātāju, apliecinot dižo apvienošanās spēku caur dziesmu.

Par godu iepriekš minētajiem Eiropas kultūras cilvēkiem, Rīgā norisināsies dažādi ar mūziku, mākslu, filozofiju, kino, literatūru un zinātni saistīti pasākumi. Kā galvenos var minēt Latvijas Nacionālās operas īpašos uzvedumus par godu Riharda Vāgnera 200-gadei. Savukārt kino pasauli skars “Teatrālās sadursmes bulvāris”, kur gada garumā būs apskatāmi piecu pasaules vadošo režisoru filmu cikli.

Ja šīs tēmas liekas ne tik pazīstamas un tuvas, tad Jāņu svinēšana noteikti palaista garām netiks. Arī šie svētki tiks atzīmēti daudz plašākā un Rīgas viesiem apskatāmākā veidā. Šī ir tikai daļa no Rīga 2014 paredzētajiem pasākumiem. Bez šaubām, gads solās būt interesants. 2014. gadā kultūras uzmanības centrā Rīga kopā ar mums!

Notikumiem sekot līdzi ir iespējams mājas lapā riga2014.org.

Kultūras vētras pietures punkti

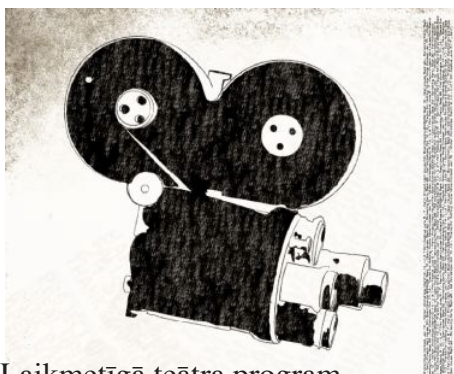
Jau 18. janvārī norisināsies akcija “Grāmatu draugu ķēdē”, lai roku rokās nodoti grāmatas no vecās Latvijas Nacionālās bibliotēkas (LNB) ēkas uz jauno Gaismas pili. Šobrīd grāmatas tiek atputekļotas, dezinficētas un ievalcētas ūdensnecaurlaidīgos apvalciņos. Grāmatu draugu ķēdē „dosies” gan LNB lepnumi – 18. un 19. gadsimta grāmatas, gan akcijas „Tautas grāmatu plaukts” ziedojumi.

Visa nākamā gada laikā Rīgā 2014 ietvaros norisināsies dažādas izstādes u.c. ar mākslu un mūziku saistīti pasākumi. Īpaša nozīme tiks piešķirta mūsu vērtībai dzintaram, kuram par godu tiek veidots vesels cikls.

Pasaules koru olimpiāde

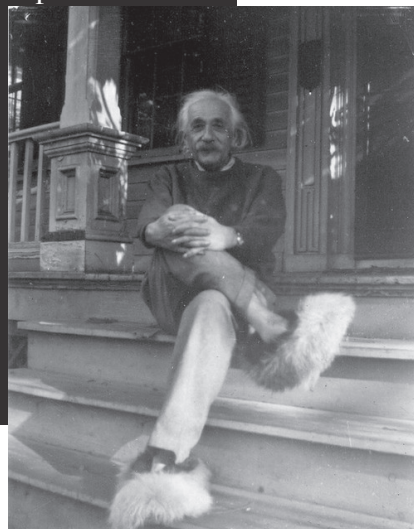
No 2014. gada 9. līdz 19. jūlijam Rīgā notiks pasaulē lielākais koru mūzikas festivāls – Pasaules koru olimpiāde. Olimpiādes ideja un mērķis ir caur dziesmu veicināt izpratni un mieru starp tautām, vienot cilvēkus no visas pasaules draudzīgā sacensībā. Pasaules koru olimpiāde notiek katru otro gadu katru reizi citā kontinentā.

Laikmetīgā teātra programma forte ir Rīgas Eiropas Kultūras galvaspilsētas notikums. Tā ir Eiropas vadošo režisoru izrāžu sērija gada garumā. To vieno tēmu loks, kura centrā ir indivīda un varas, “normālā” un “nenormālā”, personības un masu attiecības uz lielo vēsturisko notikumu fona un gluži ikdienišķā kontekstā.

Zinātnes kafejnīcas

Projekta „RīgaPunkts” ietvaros notiks dažādi ar zinātnei saistīti pasākumi, tostarp sarunu cikls ar zinātniekiem „Zinātnes kafejnīcas”. Tā pasākumos būs iespēja klātienē satikt kādu zinātnieku un uzdot viņam jebkuru interesējošu jautājumu. „Zinātnes kafejnīcu” mērķis ir raisīt brīvu diskusiju neformālā vidē par sabiedrību interesējošiem zinātnes jautājumiem.

Sirdspuksti

Mākslinieks nojauc robežas starp dzīvību un nāvi, starp pagātni un šodien. “Sirdspuksti” atgādina, ka nāves robeža tiek šķērsota ik brīdī. Izstādes apmeklētājiem būs iespēja reģistrēt savu sirds ritmu “Sirdspukstu arhīvā”, kas ierakstus glabā Japānā.

1. Kas vēl jāpaspēj šogad?
2. Kas būtu lieliska, netaustāma Ziemassvētku vecīša dāvana?
3. Kāpēc 2014. gads Tev būs īpašs?
4. Kāds ir Tavs viedoklis par eiro ieviešanu?
5. Kas šobrīd notiek?

Informātikas skolotājs
Māris Purviņš

1. Jāpaspēj izlikt skolēniem semestra vērtējumi un jāsarūpē Ziemassvētku dāvanas.
2. Milzīgi sniega kalni.
3. Plānoju pabeigt studijas.
4. Sliktu jau neko nevarētu teikt, bet latī man patika labāk.
5. Pilsētas līmenī - visi domā par jaunā premjerministra iecelšanu, skolas - visi domā par atzīmēm un brīvlaiku.

Jēkabs Bažbauers 11.a

1. Jāpaspēj iekārtot jauna mājas un praktisko darbu burtnīca matemātikā, atrast penāli, noasināt nolauztos zīmuļus un nopirkt jaunu dzēšgumiju, kā arī jātuvojās ZPD pabeigšanai.
2. Kārtīgs, nekūstošs sniegs, kā arī īsta Ziemassvētku sajūta.
3. Nākošgad es būšu pilngadīgs un beidzot varēšu iegūt autovadītāja tiesības.
4. Sākumā būs grūti pierast, un galvā notiks tā aptuvenā pārrēķināšana uz latiem, ko parasti mēdzam darīt, dodoties uz ārzemēm. Taču kopumā nav nekas pretī.
5. Ārā beidzot ir sācis snigt, bet vēl joprojām ir silts. Citas lietas mani nemaz neinteresē. Tuvojās taču brīvlaiks!

Everts Meldris 9.c

1. Sekmīgi pabeigt mācību gadu, izdarīt vēl to, kas nav paspēts.
2. Kārtīgs sniegs visas ziemas garumā!
3. Tuvosies eksāmenu laiks, taču pēc tam kļūšu pilntiesīgs vidusskolēns!
4. Pārāk neprātoju par to, bet domāju, ka tas ir uz labu.
5. Sports (jautājumi tiek uzdoti sporta stundā), bet vispār tā īsti nekas nenotiek, visi gaida brīvlaiku.

Kapēc skola atcēla iespēju labot atzīmes?

Šogad, sākoties jaunam mācību semestrim, mūs pārsteidza jauns likums skolā – liegta iespēja pārrakstīt jebkāda veida atzīmes. Attieksme no skolēnu puses lielākoties bija negatīva, taču iespējams tomēr šāds lēmums aiz sev vieš pozitīvas sekas. Par to, kapēc tika pieņemts šis lēmums, mēs devāmies noskaidrot pie skolas direktores Sandras Sīles, kā arī uzklaut skolēnu viedokļus.

10. klase

Manuprāt, šāds lēmums lielāko daļu skolēnu paradumus nemainīs, jo bieži skolēni mācījās tikai pēc neseismīgās atzīmes saņemšanas, lai varētu to pārrakstīt. Šaubos, ka tagad tas mainīsies, vienīgi skolotāju konsultācijas būs daudz tukšākas, kas ir jau tagad redzams.

Manas sekmes tas īpaši nav ietekmējis, jo arī iepriekš kontroldarbiem mācījos pēdējā vakarā.

9. klase

Man šķiet, ka tas varētu mūs motivēt vairāk mācīties, taču daudziem tas noteikti pamatīgi iedragās atzīmes. Mani personīgi šāds lēmums ir ietekmējis minimāli, jo es vienmēr gatavojos kontroldarbiem kārtīgi un mācos arī stundās, taču ir atzīmes, kuras es labprāt pārrakstītu.

12. klase

Lielisks likums, tas motivē kārtīgi apgūt vielu un sagatavoties kontroldarbam. Tas noteikti cels skolas reitingu.

Tā kā esmu divpadsmitajā klasē, tad šāds lēmums liek man tomēr ievērojami iespringt, nezinu, vai tas ir tā vērts, būtu es mierīgi pabeigusi 12. klasi, bet ceru, ka viss būs labi.

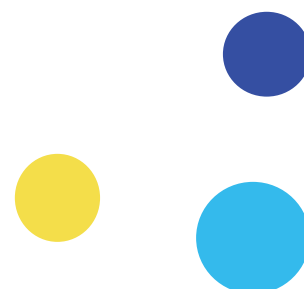
11. klase

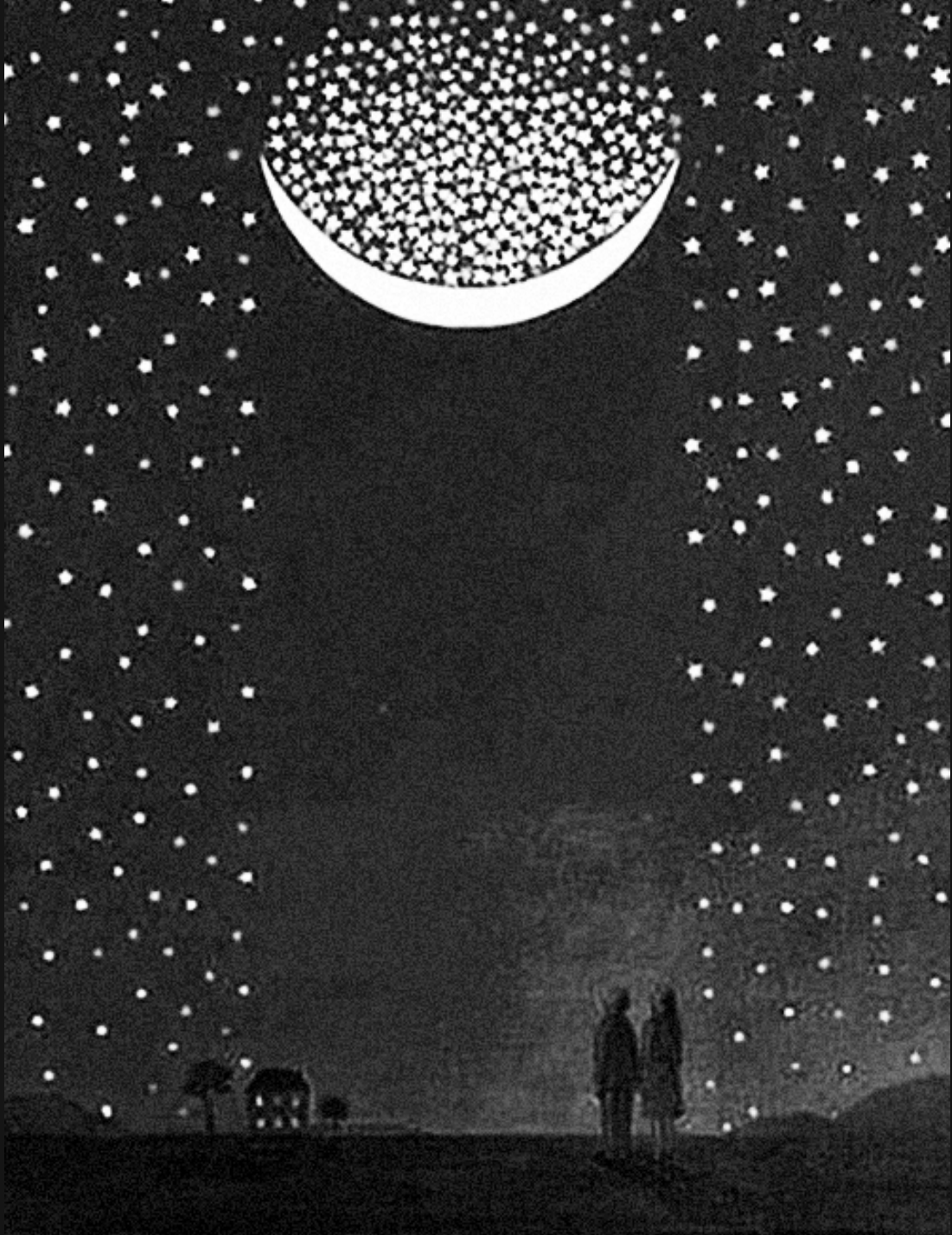
Saprotu, ka šāds lēmums tika pieņemts ar mērķi celt mūsu zināšanu līmeni un motivēt vairāk mācīties, kā arī godīgi novērtēt mūsu zināšanas. Spriežot pēc sevis, varu teikt, ka esmu sākusi vairāk mācīties. Taču arī kontroldarbu bastošana notiek biežāk, jo vairs nevaram atļauties iegūt sliktu vērtējumu, ņemot vērā, ka vakarā jāgatavojas 3 kontroldarbiem, bet paralēli ir vēl daudz citu lietu, tomēr 21. gadsimts. Laikam gala atbildi es sniegt nevaru, par to, vai šis lēmums ir labs vai slikts.

Atbild skolas direktore Sandra Sīle:

Tā būtu aplama kļūda mācību procesa organizācijā, ja netiktu pieņemts šis lēmums. Šo lēmumu pieņemām, jo tika dzirdēts, ka mūsu skolas absolventi nepabeidz studijas laikā nenodoto darbu dēļ. Tas nozīmē, ka viņi bija pieraduši pie mūsu skolas sistēmas. Skolā valdīja liela nekārtība – 30 skolēni pie viena skolotāja konsultācijā tikai, lai pārrakstītu kādu darbu, un tā katru reizi. Atzīmju pārrakstīšana neuzlabo zināšanu līmeni, bet tikai veicina palaišanas slinkumā. Konsultācijas ir domātas, lai mācītos un noskaidrotu neizprasto stundās.

Šim semestrim tuvojotie snoslēgumam, skolēnu sekmes ir manāmi uzlabojušās. Lēmums ir bijis pareizs. Skatīsimies, kā mums veiksies centralizētajos eksāmenos.

Lai laimīgs Jaunais
2014. gads!